České vysoké učení technické v Praze FIT

Programování v Pythonu

Jiří Znamenáček

Příprava studijního programu Informatika je podporována projektem financovaným z Evropského sociálního fondu a rozpočtu hlavního města Prahy.

Praha & EU: Investujeme do vaší budoucnosti

Python - Deskriptory

Úvod

Motivační příklad:

Představte si, že vyrobíte program pro kreslení plošných objektů do canvasu. Každý grafický objekt je představován nějakým programovým objektem. Jeden z *datových* atributů tohoto programového objektu (zvaný třeba color) udržuje povědomí o barvě objektu grafického. Uvedený datový atribut je možno číst – dostanete aktuální barvu objektu. Ale též je do něj možné zapisovat – pak by se zřejmě měla zároveň změnit i samotná barva grafického objektu.

Z uvedeného příkladu je zřejmé, že občas (ba dokonce v mnoha aplikacích velmi často) po *datových* atributech chceme, aby se chovaly trochu také jako metody, které něco dělají, a ne jen udržovaly nějakou hodnotu. Toto chování v mnoha jazycích zajišťují tzv. *getters & setters*, v Python'u je však známější pod pojmenováním *properties* a nebo ještě spíše pod jménem protokolu, který slouží (nejen) k jejich implementaci – *deskriptory* (*descriptors*).

Příklad

Ukažme si nejdříve poněkud "ukecaný", leč poměrně přímočarý způsob, jak zavést na objektu atributy, které se budou chovat požadovaným způsobem:

```
# zavedení objektu
class Plocha:
    def __init__(self, barva=None):
        self._barva = barva
    def _get_barvu(self):
        print("Vracím barvu.")
        return self._barva
    def _set_barvu(self, val):
        print("Nastavuji barvu na:", val)
        self._barva = val
    barva = property(_get_barvu, _set_barvu)
# zavedení instance objektu
p = Plocha()
# "hraní si" s atributem barva
b = p.barva
print(b)
print()
p.barva = "zelená"
print()
b = p.barva
print(b)
```

→ Zde nepoužitá část pro odstranění atributu by vypadala následovně:

```
def _del_barvu(self):
    print("Odstraňuji barvu.")
    del self._barva

barva = property(_get_barvu, _set_barvu, _del_barvu
```

Spustíme-li uvedený kód, obdržíme následující výstup (vysvětlující komentáře přidány):

```
Vracím barvu. # důsledek zavolání "b = p.barva"
None # vrácená hodnota (po __init__() je zatím None)

Nastavuji barvu na: zelená # důsledek zavolání "p.barva = "zelen

Vracím barvu. # důsledek zavolání "b = p.barva"
zelená # vrácená hodnota
```

property() a spol.

I. Vestavěná funkce property(), kterou jsme na předchozím slajdu použili pro konstrukci *property*-atributu *barva*, má v úplnosti následující záběr:

```
property(fget=None, fset=None, fdel=None, doc=None)
```

V plné šíři tedy může vygenerovat atribut, který nabídne obslužnou funkci při čtení (*fget*), zápisu (*fset*) a odstranění atributu (*fdel*; nepříliš častá operace) plus zavedení dokumentačního řetězce (*doc*).

- → Není-li parametr *doc* přítomen, pokusí se Python na jeho místo dosadit dokumentační řetězec funkce *fget*.
- II. Výše uvedené použití však není příliš pěkné, pokud obslužné funkce nepotřebujeme na nic jiného (což nejspíše bude nejčastější případ) pokud je totiž nezavedeme jako dvojpodtržítkové (na začátku jména), tak nám budou zcela zbytečně "zaneřáďovat" jmenný prostor objektu:

```
>>> dir(p)
['__class__', '__delattr__', '__dict__', '__doc__', '__eq__', '__f
    '__ge__', '__getattribute__', '__gt__', '__hash__', '__init__', '
    '__lt__', '__module__', '__ne__', '__new__', '__reduce__', '__red
    '__repr__', '__setattr__', '__sizeof__', '__str__', '__subclassho
    '__weakref__', '_barva', '_get_barvu', '_set_barvu', 'barva']
```

Od Python'u 2.6 se (nejen) uvedený problém řeší pomocí dekorátorů:

```
class Plocha:
    def __init__(self, barva=None):
        self._barva = barva

    @property
    def barva(self):
        print("Vracím barvu.")
        return self._barva

    @barva.setter
    def barva(self, val):
        print("Nastavuji barvu na:", val)
        self._barva = val
```

- → Funkce property tedy slouží jako dekorátor pro *getter*. Zde nepoužitý dekorátor pro odstranění atributu by byl @barva.deleter.
- → Ve jmenném prostoru objektu zůstanou po této "operaci" pouze atributy _barva a barva. Prvního z nich se snadno

zbavíme jeho zavedením jako dvojpodtržítkového:

```
def __init__(self, barva=None):
    self.__barva = barva
```

Je samozřejmě třeba upravit i zbývající volání.

Teorie

I. V kapitole o <u>introspekci</u> jsme viděli, že atributy objektu "žijí" v jeho jmenném prostoru díky mapování v atributu <u>__dict__</u>. Dotaz na "běžný" (ne-*property*) atribut se tak přeloží na dotaz (resp. přiřazení) do slovníku příslušné instance nebo některé její rodičovské třídy:

```
# a) daný atribut je definován přímo na instanci
INSTANCE.__dict__['ATRIBUT']

# b) daný atribut definuje základní třída této instance
type(INSTANCE).__dict__['ATRIBUT']

# c) daný atribut je definován na některé předchozí rodičovské tří
...
```

II. Pokud se však jedná o *property*-atribut (tj. v odpovídající třídě je atribut definován jako *deskriptor*), přístup zajistí "magická" metoda __getattribute__() (resp. __setattr__() a __delattr__()), která provede překlad podle typu přístupu (čtení, zápis, odstranění) na volání odpovídající magické metody:

```
# A) čtení
INSTANCE.ATRIBUT
     <=>
    type(INSTANCE).__dict__['ATRIBUT'].__get__(INSTANCE, type(INSTANCE)

# B) zápis
INSTANCE.ATRIBUT = value
     <=>
    type(INSTANCE).__dict__['ATRIBUT'].__set__(INSTANCE, type(INSTANCE)
```

→ Pro příslušné dotazy na *třídě* to dopadne trošku jinak, např. TŘÍDA.ATRIBUT <=> TŘÍDA._dict_['ATRIBUT']._get_(None, TŘÍDA) apod.

PS: Existuje i magická metoda __getattr__(). Narozdíl od __getattribute__(), která se volá vždy, je-li k dispozici, dochází k volání __getattr__() pouze tehdy, nepodaří-li se daný atribut nalézt jiným způsobem.

III. Datové deskriptory definují metody __get__() i __set__(), nedatové

deskriptory (tedy typicky funkce) na druhou stranu pouze metodu __get__(). V praxi největší rozdíl mezi nimi je však především ten, že metody (jakožto nedatové deskriptory) můžeme na instancích "přepsat", datové deskriptory nikoli.

Poznámky

Deskriptory v Pyhton'u slouží k implementaci celé řady základních věcí:

- properties (tj. třídní atributy s kontrolovaným přístupem)
- metody tříd
- statické metody tříd
- třídní metody tříd
- funkce *super()*
- ...